

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 14. februarja 2008 *

V zadevi C-244/06,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Landgericht Koblenz (Nemčija) z odločbo z dne 25. aprila 2006, ki je prispela na Sodišče 31. maja 2006, v postopku

Dynamic Medien Vertriebs GmbH

proti

Avides Media AG,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas (poročevalec), predsednik senata, U. Lõhmus, J. Klučka, A. Ó Caoimh, sodniki, in P. Lindh, sodnica,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,
sodni tajnik: J. Swedenborg, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. maja 2007,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Dynamic Medien Vertriebs GmbH W. Konrad in F. Weber, odvetnika,

- za Avides Media AG C. Grau, odvetnik,

- za nemško vlado M. Lumma, C. Blaschke in C. Schulze-Bahr, zastopniki,

- za Irsko D. O’Hagan, zastopnik, skupaj s P. McGarryjem, BL,

- za vlado Združenega kraljestva V. Jackson, zastopnica, skupaj z M. Hoskinsom, barrister,

– za Komisijo Evropskih skupnosti B. Schima, zastopnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi
13. septembra 2007

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 28 ES in 30 ES ter Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju, UL L 178, str. 1).
- ² Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Dynamic Medien Vertriebs GmbH (v nadaljevanju: Dynamic Medien) in Avides Media AG (v nadaljevanju: Avides Media), družbama nemškega prava, v zvezi z internetno prodajo v Nemčiji s strani druge družbe nosilcev slike iz Združenega kraljestva, ki niso bili predmet preizkusa in razvrstitve vrhovnega deželnega organa ali nacionalne organizacije prostovoljnega samourejanja za varstvo mladoletnikov in niso opremljeni z oznako tega organa ali organizacije, iz katere bi bila razvidna starost, od katere si je te nosilce slike dovoljeno ogledati.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

- 3 Člen 1(1) Direktive 2000/31 določa, da je njen cilj prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z zagotavljanjem prostega pretoka storitev informacijske družbe med državami članicami.
- 4 V členu 2(h) te direktive je pojem „koordinirano področje“ opredeljen kot „zahteve, določene v pravnih sistemih držav članic za ponudnike storitev informacijske družbe ali storitve informacijske družbe, ne glede na to, ali so splošne narave ali posebej določene“.
- 5 V členu 2(h)(ii) te direktive je določeno, da koordinirano področje ne zajema zahtev glede blaga niti zahtev glede dobave blaga. V zvezi z zahtevami glede blaga so v uvodni izjavi 21 Direktive 2000/31 omenjeni varnostni standardi, obveznosti glede označevanja in neoporečnost blaga.
- 6 Člen 3(2) te direktive določa, da države članice ne smejo omejevati svobode zagotavljanja storitev informacijske družbe iz druge države članice zaradi razlogov, ki spadajo na koordinirano področje. Člen 3(4) te direktive pa določa, da lahko te države članice pod določenimi pogoji v zvezi z neko storitvijo informacijske družbe sprej-

mejo ukrepe, potrebne zaradi enega od razlogov, kot je javni red, predvsem varstvo mladoletnikov ter varstvo javnega zdravja in potrošnikov.

- 7 Kot določa člen 1 Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL L 144, str. 19), je njen predmet usklajevanje določb, ki se v državah članicah uporabljajo za take pogodbe med potrošniki in ponudniki.

Nacionalna ureditev

- 8 V členu 1(4) zakona o varstvu mladoletnikov (Jugendschutzgesetz) z dne 23. julija 2002 (BGBl. 2002 I, str. 2730) je prodaja po pošti opredeljena kot „vsak odplačni posel, opravljen z naročilom in dobavo blaga po pošti ali elektronsko brez osebne stika med dobaviteljem in kupcem ali brez zagotovila, da bo s tehničnimi ali z drugačnimi rešitvami preprečeno, da bi bila pošiljka izročena otrokom ali mladostnikom“.
- 9 Člen 12(1) zakona o varstvu mladoletnikov določa, da so posnete videokasete in drugi nosilci prenosljivih podatkov, ki vsebujejo filme ali igre, ki se jih predvaja ali igra na zaslonu (nosilci slike), lahko javno dostopni otrokom ali mladostnikom, samo če je bila njihova vsebina opredeljena kot primerna za njihovo starost in če jih je v tem smislu označil vrhovni deželni organ ali organizacija prostovoljnega samoure-

janja v okviru postopka iz člena 14(6) tega zakona ali če gre za informativni, vzgojni ali izobraževalni program, ki ga je dobavitelj označil kot „informativni program“ ali „vzgojno-izobraževalni program“.

10 Člen 12(3) zakona o varstvu mladoletnikov določa, da „nosilci slike, ki jih vrhovni deželni organ ali organizacija prostovoljnega samourejanja v okviru postopka iz člena 14(6) ni opremil z oznako, ali jih je opremil z oznako ‚mladoletnikom prepovedano‘ v skladu s členom 14(2) oziroma jih ni označil dobavitelj v skladu s členom 14(7), ne smejo:

1. biti ponujeni, prodani ali kakor koli dostopni otroku ali mladostniku;
2. biti ponujani ali prodajani v trgovini na drobno zunaj trgovskih prostorov, v kioskih ali na drugih prodajnih mestih, v katerih prostore stranke običajno ne vstopijo, ali po pošti“.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

11 Družba Avides Media prodaja nosilce zvoka in slike po pošti na svoji spletni strani in s tehnologijo, ki podpira elektronsko trgovino.

- 12 Spor o glavni stvari se nanaša na japonske risane filme, imenovane „anime“, na DVD-ju ali na videokaseti, ki jih je ta družba uvažala iz Združenega kraljestva v Nemčijo. Pred uvozom jih je preizkusila British Board of Film Classification (britanska komisija za razvrstitev filmov, v nadaljevanju: BBFC). Navedeni organ je ob upoštevanju v Združenem kraljestvu veljavnih določb o varstvu mladoletnikov preveril, za katero občinstvo so ti nosilci slike primerni, in jih uvrstil v skupino „prepovedano osebam, mlajšim od petnajst let“. Ti nosilci slike so opremljeni z nalepko BBFC, na kateri je označeno, da jih lahko gledajo mladostniki, stari 15 let ali več.
- 13 Družba Dynamic Medien, ki je konkurentka družbe Avides Media, je pri Landgericht Koblenz začela postopek za izdajo začasne odredbe, da bi se družbi Avides Media prepovedala prodaja teh nosilcev slike po pošti. Navedla je, da je z zakonom o varstvu mladoletnikov prepovedana prodaja po pošti nosilcev slike, ki v Nemčiji niso bili predmet preizkusa na podlagi tega zakona in na njih ni navedbe, od katere starosti dalje jih je dovoljeno gledati, ki bi izhajala iz sklepa o razvrstitvi vrhovnega deželnega organa ali nacionalne organizacije prostovoljnega samourejanja (v nadaljevanju: pristojni organ).
- 14 Navedeno sodišče je z odločbo z dne 8. junija 2004 ugotovilo, da je prodaja po pošti nosilcev slike, opremljenih le z oznako BBFC o starostni omejitvi, v nasprotju z določbami zakona o varstvu mladoletnikov in da pomeni protikonkurenčno ravnanje. Oberlandesgericht Koblenz je 21. decembra 2004 to odločbo potrdilo.
- 15 Landgericht Koblenz je med meritornim odločanjem o sporu, ko se je postavilo vprašanje o tem, ali je prepoved, ki je določena v zakonu o varstvu mladoletnikov, združljiva z določbami člena 28 ES in Direktive 2000/31, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali načelo prostega pretoka blaga nasprotuje – v smislu člena 28 ES – nemški zakonodaji, ki prepoveduje prodajo po pošti tistih nosilcev slike (DVD-jev, videokaset), ki nimajo oznake o tem, da so bili glede primernosti za mladoletnike preverjeni v Nemčiji?

2. Še posebno: ali je treba prepoved prodaje teh nosilcev slike po pošti šteti za ukrep z enakim učinkom v smislu člena 28 ES?

3. Če je odgovor pritrديلen: ali je taka prepoved upravičena v smislu člena 30 ES in Direktive 2000/31/ES, tudi kadar je bil nosilec slike glede primernosti za mladoletnike že preizkušen v drugi državi članici in je to na njem navedeno, oziroma ali je tak preizkus, opravljen v drugi državi članici, manj omejevalno sredstvo v smislu navedene določbe?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- ¹⁶ Predložitveno sodišče z vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, sprašuje, ali načelo prostega pretoka blaga v smislu členov od 28 ES do 30 ES, pri čemer je treba glede na posamezen primer slednjega brati v povezavi z določbami Direktive 2000/31, nasprotuje taki nacionalni zakonodaji, kot je zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ki prepoveduje prodajo in prenos po pošti tistih nosilcev

slike, ki jih pristojni organ ni preizkusil in razvrstil za varstvo mladoletnikov in ki niso opremljeni z oznako tega organa, iz katere bi bila razvidna starost, od katere si je te nosilce slike dovoljeno ogledati.

- 17 Nemška vlada glede nacionalnega pravnega okvira, v katerega sodi predlog za sprejetje predhodne odločbe, trdi, da prepoved prodaje po pošti nosilcev slike, ki niso bili preizkušeni, ni absolutna. Ta vrsta prodaje naj bi bila v resnici v skladu z nacionalnim pravom, kadar je mogoče zagotoviti, da je naročilo oddala odrasla oseba in da je dobava zadevnega proizvoda otroku ali mladostniku dejansko onemogočena.
- 18 V teh okoliščinah se postavlja vprašanje, kako je v nacionalnem pravnem redu opredeljen pojem prodaje po pošti. Iz spisa namreč izhaja, da je ta pojem v členu 1(4) zakona o varstvu mladoletnikov opredeljen kot „vsak odplačni posel, opravljen z naročilom in dobavo blaga po pošti ali elektronsko brez osebnega stika med dobaviteljem in kupcem ali brez zagotovila, da bo s tehničnimi ali z drugačnimi rešitvami preprečeno, da bi bila pošiljka izročena otrokom ali mladostnikom“.
- 19 Vendar Sodišče ni pristojno, da bi se v okviru odločanja o predlogu za sprejetje predhodne odločbe izreklo o razlagi nacionalnih določb niti da bi presoјalo o tem, ali jih predložitveno sodišče pravilno razlaga (glej v tem smislu sodbo z dne 3. oktobra 2000 v zadevi Corsten, C-58/98, Recueil, str. I-7919, točka 24). Sodišče mora namreč v okviru delitve pristojnosti med sodišči Skupnosti in nacionalnimi sodišči upoštevati tak dejanski in pravni okvir, v katerega se uvrščajo vprašanja za predhodno odločanje in kot je opredeljen v predložitveni odločbi (glej sodbe z dne 25. oktobra 2001 v zadevi Ambulanz Glöckner, C-475/99, Recueil, str. I-8089, točka 10; z dne 2. junija 2005 v zadevi Dörr in Ůnal, C-136/03, ZOdl., str. I-4759, točka 46, in z dne 22. junija 2006 v zadevi Conseil général de la Vienne, C-419/04, ZOdl., str. I-5645, točka 24).

- 20 V takih okoliščinah je treba na predlog za sprejetje predhodne odločbe odgovoriti izhajajoč iz predpostavke predložitvenega sodišča, da zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, prepoveduje kakršno koli prodajo po pošti tistih nosilcev slike, ki jih pristojni organ ni preizkusil in razvrstil za varstvo mladoletnikov ter niso opremljeni z njegovo oznako, iz katere bi bila razvidna starost, od katere si je te nosilce slike dovoljeno ogledati.
- 21 Poleg tega je treba poudariti, da se glede na podatke v spisu zdi, da se zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ne uporablja samo za ponudnike s sedežem na ozemlju Zvezne republike Nemčije, ampak tudi za tiste, ki imajo sedež v drugih državah članicah.
- 22 Glede določb prava Skupnosti, ki se uporabljajo v takih okoliščinah, kot so okoliščine v sporu o glavni stvari, je treba ugotoviti, da se lahko za določene vidike prodaje nosilcev slike po pošti uporablja Direktiva 2000/31. Vendar kot izhaja iz člena 2(h)(ii) te direktive, z njo niso urejene zahteve glede blaga. Enako velja za Direktivo 97/7/ES.
- 23 Ker nacionalna pravila o varstvu mladoletnikov pri prodaji blaga po pošti niso bila usklajena na ravni Skupnosti, je treba zakonodajo, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, presoјati z vidika členov 28 ES in 30 ES.

Obstoj omejevanja prostega pretoka blaga

- 24 Družba Avides Media, vlada Združenega kraljestva in Komisija Evropskih skupnosti menijo, da pomeni zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ukrep z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve, ki so načeloma prepovedane s členom 28 ES. Po mnenju vlade Združenega kraljestva in Komisije Evropskih skupnosti naj bi bil navedeni sistem vseeno upravičen iz razlogov, povezanih z varstvom mladoletnikov.
- 25 Družba Dynamic Medien, nemška vlada in Irska trdijo, da se zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, nanaša na način prodaje v smislu sodbe z dne 24. novembra 1993 v zadevi Keck in Mithouard (C-267/91 in C-268/91, Recueil, str. I-6097). Ker se brez kakršnega koli razlikovanja uporablja za nacionalne in uvožene proizvode ter ker pravno in dejansko enako prizadene trženje teh dveh vrst proizvodov, naj se zanjo ne bi uporabljala prepoved iz člena 28 ES.
- 26 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba vse trgovinske predpise držav članic, ki bi lahko neposredno ali posredno, dejansko ali morda ovirali trgovino znotraj Skupnosti, šteti za ukrep z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve in ki je iz tega naslova prepovedan s členom 28 ES (glej zlasti sodbe z dne 11. julija 1974 v zadevi Dassonville, 8/74, Recueil, str. 837, točka 5; z dne 19. junija 2003 v zadevi Komisija proti Italiji, C-420/01, Recueil, str. I-6445, točka 25, in z dne 8. novembra 2007 v zadevi Ludwigs-Apotheke, C-143/06, ZOdl., str. I-9623, točka 25).
- 27 Tudi če cilj ukrepa ni urejanje blagovne menjave med državami članicami, je odločilen njegov dejanski ali morebiten učinek na trgovino znotraj Skupnosti. Na podlagi tega merila pomenijo ukrepi z enakim učinkom ovire za prosti pretok blaga, ki so, kadar nacionalne zakonodaje niso usklajene, posledica tega, da se za blago iz drugih držav članic, v katerih je to zakonito proizvedeno in trženo, uporabljajo pravila o pogojih,

ki jih mora izpolnjevati to blago (kot so pogoji v zvezi z njihovim imenom, obliko, velikostjo, s težo, sestavo, z videzom, označevanjem, embalažo), tudi če se ta pravila brez kakršnega koli razlikovanja uporabljajo za vse proizvode, kadar te uporabe ni mogoče utemeljiti s ciljem splošnega interesa, ki bi imel prednost pred zahtevami prostega pretoka blaga (glej v tem smislu sodbe z dne 20. februarja 1979 v zadevi ReweZentral, imenovano Cassis de Dijon, 120/78, Recueil, str. 649, točke 6, 14 in 15; z dne 26. junija 1997 v zadevi Familiapress, C-368/95, Recueil, str. I-3689, točka 8, in z dne 11. decembra 2003 v zadevi Deutscher Apothekerverband, C-322/01, Recueil, str. I-14887, točka 67).

28 V sodni praksi je Sodišče za ukrepe z enakim učinkom, ki so prepovedani s členom 28 ES, opredelilo tudi nacionalne določbe, ki za proizvode, ki so zakonito proizvedeni in trženi v drugi državi članici, določajo dodatne preglede, razen izjem, ki jih določa ali dovoljuje pravo Skupnosti (glej zlasti sodbi z dne 22. januarja 2002 v zadevi Canal Satélite Digital, C-390/99, Recueil, str. I-607, točki 36 in 37, ter z dne 8. maja 2003 v zadevi ATRAL, C-14/02, Recueil, str. I-4431, točka 65).

29 Nasprotno pa nacionalne določbe, ki omejujejo ali prepovedujejo določene načine prodaje in se nanašajo na vse zadevne subjekte, ki opravljajo dejavnost na nacionalnem ozemlju, ter pravno in dejansko enako prizadenejo trženje nacionalnih proizvodov in trženje proizvodov iz drugih držav članic, trgovine med državami članicami ne omejujejo neposredno ali posredno, dejansko ali morebitno v smislu sodne prakse, ki temelji na zgoraj navedeni sodbi Dassonville (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Keck in Mithouard, točka 16, ter sodbi z dne 15. decembra 1993 v zadevi Hünermund in drugi, C-292/92, Recueil, str. I-6787, točka 21, ter z dne 28. septembra 2006 v zadevi Ahokainen in Leppik, C-434/04, ZOdl., str. I-9171, točka 19). Če so ti pogoji izpolnjeni, namreč uporaba take zakonodaje za prodajo proizvodov iz druge

države članice, ki izpolnjujejo pravila te države, ne ovira njihovega dostopa do trga oziroma ga ne ovira bolj kot dostop nacionalnih proizvodov (glej zgoraj navedeno sodbo Keck in Mithouard, točka 17).

- 30 Nato je Sodišče opredelilo določbe, ki urejajo načine prodaje v smislu zgoraj navedene sodbe in zlasti določbe, ki se nanašajo na nekatere metode trženja (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Hünermund in drugi, točki 21 in 22, ter sodbi z dne 13. januarja 2000 v zadevi TK-Heimdienst, C-254/98, Recueil, str. I-151, točka 24, in z dne 23. februarja 2006 v zadevi A-Punkt Schmuckhandel, C-441/04, ZOdl., str. I-2093, točka 16)
- 31 Iz točke 15 sodbe z dne 19. junija 1995 v zadevi Komisija proti Grčiji (C-391/92, Recueil, str. I-1621) izhaja, da zakonodaja, s katero se omejuje trženje proizvodov na določene prodajne točke in ki povzroči omejitev poslovne svobode gospodarskih subjektov, ne da bi se nanašala na lastnosti zadevnih proizvodov, pomeni način prodaje v smislu sodne prakse, navedene v točki 29 te sodbe. Tako zahteva, da je treba zadevne proizvode prilagoditi pravilom, ki veljajo v državi članici, v kateri se tržijo, izključuje to, da bi šlo za način prodaje (glej zgoraj navedeno sodbo Canal Satélite Digital, točka 30). To velja zlasti za zahtevo, da je treba spremeniti oznako uvoženih proizvodov (glej zlasti sodbi z dne 3. junija 1999 v zadevi Colim, C-33/97, Recueil, str. I-3175, točka 37, in z dne 18. septembra 2003 v zadevi Morellato, C-416/00, Recueil, str. I-9343, točki 29 in 30).
- 32 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da nacionalna zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ne pomeni načina prodaje v smislu sodne prakse, ki temelji na zgoraj navedeni sodbi Keck in Mithouard.

- 33 Ta zakonodaja namreč ne prepoveduje prodaje po pošti nosilcev slike. Določa, da morajo biti nosilci slike, da bi se jih lahko prodajalo po pošti, predmet nacionalnega postopka za preizkus in razvrstitev za varstvo mladoletnikov in to ne glede na vprašanje, ali je bil enak postopek že opravljen v državi članici, iz katere so bili izvoženi navedeni nosilci slike. Poleg tega ta zakonodaja določa pogoj, ki ga morajo izpolnjevati nosilci slike, to je pogoj v zvezi z njihovo oznako.
- 34 Treba je ugotoviti, da taka zakonodaja otežuje in draži uvoz nosilcev slike iz drugih držav članic, kot je Zvezna republika Nemčija, tako da lahko nekatere udeležence odvrne od prodaje takih nosilcev slike v Zvezni republiki Nemčiji.
- 35 Iz navedenega izhaja, da pomeni zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ukrep z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve v smislu člena 28 ES, ki načeloma ni združljiv z obveznostmi, ki izhajajo iz njega, razen če ga je mogoče objektivno utemeljiti.

Morebitna utemeljitev zakonodaje

- 36 Vlada Združenega kraljestva in Komisija menita, da je zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, utemeljena v delu, v katerem je njen cilj varstvo mladoletnikov. Ta cilj naj bi bil povezan zlasti z javno moralo in javnim redom, ki sta utemeljitvi, ki ju priznava člen 30 ES. Poleg tega naj bi direktivi 97/7 in 2000/31 izrecno dovoljevali določanje omejitev zaradi splošnega interesa.

- 37 Družba Dynamic Medien, nemška vlada in Irska se pridružujejo temu stališču, če bi se ugotovilo, da se zadevna zakonodaja ne more izogniti prepovedi iz člena 28 ES. Nemška vlada navaja, da ta zakonodaja zasleduje cilje javnega reda in omogoča, da lahko mladina razvije družabnost in občutek za osebno odgovornost. Tudi sicer naj bi bilo varstvo mladoletnikov cilj, ki je tesno povezan z zagotavljanjem spoštovanja človekovega dostojanstva. Irska se sklicuje tudi na nujno zahtevo po varstvu potrošnikov, ki je bila priznana v zgoraj navedeni sodbi Cassis de Dijon.
- 38 Družba Avides Media meni, da zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ni sorazmerna, ker povzroča sistematično prepoved prodaje po pošti nosilcev slike, ki nimajo oznake, ki jo določa ta zakonodaja, in to ne glede na to, ali so bili zadevni nosilci slike v drugi državi članici predmet preizkusa za varstvo mladoletnikov ali ne. Nemško pravo naj tudi ne bi določalo poenostavljenega postopka za primere, v katerih je bil tak preizkus dejansko opravljen.
- 39 Glede tega je treba spomniti, da priznavajo varstvo otrokovih pravic različni mednarodni instrumenti, pri katerih so države članice sodelovale ali pa so k njim pristopile, kot sta Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah, ki ga je sprejela generalna skupščina Združenih narodov 19. decembra 1966 in je začel veljati 23. marca 1976, ter Konvencija o otrokovih pravicah, ki jo je isti organ sprejel 20. novembra 1989 in je začela veljati 2. septembra 1990. Sodišče je že opozorilo na to, da te mednarodne listine vključujejo tiste, ki zadevajo varstvo človekovih pravic, ki jih Sodišče upošteva pri uporabi splošnih načel prava Skupnosti (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Parlament proti Svetu, točka 37).
- 40 V teh okoliščinah je treba poudariti, da na podlagi člena 17 Konvencije o otrokovih pravicah, države pogodbenice priznavajo pomembno vlogo množičnih občil ter otroku zagotavljajo dostop do informacij in gradiv iz najrazličnejših domačih in

mednarodnih virov, zlasti tistih, katerih cilj je krepitev otrokove družbene, duhovne in nravstvene blaginje ter telesnega in duševnega zdravja. V tem členu je v točki e pojasnjeno, da zadevne države pogodbenice spodbujajo razvoj ustreznih smernic za zavarovanje otroka pred informacijami in gradivi, ki škodujejo njegovi blaginji.

⁴¹ Varstvo otrok je tudi predmet listin, pripravljenih v okviru Evropske unije, kot je Listina unije o temeljnih pravicah, razglašena 7. decembra 2000 v Nici (UL C 364, str. 1), katere člen 24(1) določa, da imajo otroci pravico do potrebnega varstva in skrbi za zagotovitev njihove dobrobiti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Parlament proti Svetu, točka 58). Poleg tega pravico držav članic, da sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za varstvo mladoletnikov, priznavajo nekateri instrumenti prava Skupnosti, kot je Direktiva 2000/31.

⁴² Čeprav je varstvo otrok tak legitimni interes, ki načeloma lahko utemeljuje omejitev temeljne svobode, ki jo zagotavlja Pogodba ES, kot je prosti pretok blaga (glej po analogiji sodbo z dne 12. junija 2003 v zadevi Schmidberger, C-112/00, Recueil, str. I-5659, točka 74), pa je take omejitve mogoče upravičiti samo, če zagotavljajo uresničitev zastavljenega cilja in ne presegajo tega, kar je potrebno za njegovo uresničitev (glej v tem smislu sodbi z dne 14. oktobra 2004 v zadevi Omega, C-36/02, ZOdl., str. I-9609, točka 36, ter z dne 11. decembra 2007 v zadevi International Transport Workers' Federation in Finnish Seamen's Union, C-438/05, ZOdl., str. I-10779, točka 75).

⁴³ Iz predložitvene odločbe izhaja, da je cilj nacionalne zakonodaje, ki je predmet postopka v glavni stvari, zavarovanje otroka pred informacijami in gradivi, ki škodujejo njegovi blaginji.

- 44 Glede tega je treba poudariti, da ni nujno, da bi omejevalni ukrepi, ki so jih sprejeli organi države članice za varstvo otrokovih pravic, navedeni v točkah od 39 do 42 te sodbe, ustrezali konceptu, ki bi bil glede ravni in načinov tega varstva enak v vseh državah članicah (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Omega, točka 37). Ker je ta koncept v različnih državah članicah lahko različen zlasti zaradi moralnega ali kulturnega vidika, je treba državam članicam priznati določeno diskrecijsko pravico.
- 45 Čeprav so države članice, kadar gre za znotraj Skupnosti neuskklajeno področje, pristojne za presojo, na kateri ravni želijo zagotoviti varstvo zadevnega interesa, pa morajo pri izvajanju te diskrecijske pravice spoštovati obveznosti, ki izhajajo iz prava Skupnosti.
- 46 Če zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ustreza ravni varstva otrok, ki jo je nemški zakonodajalec želel zagotoviti na ozemlju Zvezne republike Nemčije, je potrebno tudi to, da so sredstva, ki jih določa ta zakonodaja, ustrezna za zagotavljanje uresničitve tega cilja in da ne presegajo tega, kar je potrebno za njegovo uresničitvev.
- 47 Prepoved prodaje in prenosa po pošti nosilcev slike, ki jih pristojni organ ni preizkusil in razvrstil za varstvo mladoletnikov in niso opremljeni z oznako tega organa, iz katere bi bila razvidna starost, od katere si je te nosilce slike dovoljeno ogledati, je nedvomno ukrep za zavarovanje otroka pred informacijami in gradivi, ki škodujejo njegovi blaginji.

48 Glede vsebine obravnavane prepovedi je treba poudariti, da zakon o varstvu mladoletnikov ne nasprotuje vsem oblikam prodaje nosilcev slike, ki niso bili preizkušeni. Iz predložitvene odločbe namreč izhaja, da je dovoljen uvoz in prodaja teh nosilcev slike odraslim po distribucijskih poteh, pri katerih je omogočen osebni stik med dobaviteljem in kupcem ter je poskrbljeno za to, da otroci nimajo dostopa do zadevnih nosilcev slike. Zdi se, da zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, glede teh dejavnikov ne presega tega, kar je potrebno za uresničitev cilja, ki si ga je zastavila zadevna država članica.

49 Glede postopka za preizkus, ki ga je uvedel nacionalni zakonodajalec za zavarovanje otroka pred informacijami in gradivi, ki škodujejo njegovi blaginji, je treba navesti, da samo to, da se je država članica odločila za varovalne načine, ki so drugačni od tistih, ki jih je sprejela druga država članica, ne more vplivati na presojo sorazmernosti nacionalnih določb, ki so bile sprejete na tem področju. Te določbe je treba presojati samo glede na zadevni cilj in raven varstva, ki ga želi zagotoviti zadevna država članica (glej po analogiji sodbo z dne 21. septembra 1999 v zadevi Läära in drugi, C-124/97, Recueil, str. I-6067, točka 36, in zgoraj navedeno sodbo Omega, točka 38).

50 Vendar pa mora biti tak postopek za preizkus lahko dostopen, omogočati mora, da se ga izvede v razumnih rokih in da se, če se konča z zavrnilno odločbo, zoper njo lahko zahteva sodno varstvo (glej v tem smislu sodbi z dne 16. julija 1992 v zadevi Komisija proti Franciji, C-344/90, Recueil, str. I-4719, točka 9, in z dne 5. februarja 2004 v zadevi Greenham in Abel, C-95/01, Recueil, str. I-1333, točka 35).

51 V tem primeru kaže, da iz stališč, ki jih je nemška vlada vložila pri Sodišču, izhaja, da postopek za preizkus, razvrstitev in označevanje nosilcev slike, ki ga določa zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, izpolnjuje pogoje, navedene

v prejšnji točki. Vendar pa mora predložitveno sodišče, ki odloča o postopku v glavni stvari in je odgovorno za sodno odločbo, ki jo bo sprejelo, preveriti, ali je to res.

- 52 Glede na vse zgornje ugotovitve je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da člen 28 ES ne nasprotuje taki nacionalni zakonodaji, kot je zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ki prepoveduje prodajo in prenos po pošti tistih nosilcev slike, ki jih pristojni organ ni preizkusil in razvrstil za varstvo mladostnikov ter niso opremljeni z oznako tega organa, iz katere bi bila razvidna starost, od katere si je te nosilce slike dovoljeno ogledati, razen če se izkaže, da postopek za preizkus, razvrstitev in označevanje nosilcev slike, ki ga določa ta zakonodaja, ni lahko dostopen ali da ne omogoča, da se ga izvede v razumnih rokih, ali da zoper zavrnilno odločbo ni mogoče zahtevati sodnega varstva.

Stroški

- 53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 28 ES ne nasprotuje taki nacionalni zakonodaji, kot je zakonodaja, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ki prepoveduje prodajo in prenos po pošti tistih nosilcev slike, ki jih vrhovni deželni organ ali nacionalna organizacija prostovoljnega samourejanja ni preizkusil in razvrstil za varstvo mladoletnikov ter niso opremljeni z oznako tega organa ali organizacije, iz katere bi bila razvidna starost, od katere si je te nosilce slike dovoljeno ogledati, razen če se izkaže, da postopek za preizkus, razvrstitev in označevanje nosilcev slike, ki ga določa ta zakonodaja, ni lahko dostopen ali da ne omogoča, da se ga izvede v razumnih rokih, ali da zoper zavrnilno odločbo ni mogoče zahtevati sodnega varstva.

Podpisi